

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 129

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 februarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.666 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată.....	2-3	electorală nr. 42 — municipiul București din 17 ianuarie 2010, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale....	13-14
Decizia nr. 1.667 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. a) — z), art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	3-5	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 1.678 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	6-7	148. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale PLUS-ASIG-INVEST BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	14
Decizia nr. 1.705 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	7-10	ACTE ALE FONDULUI ROMÂN DE DEZVOLTARE SOCIALĂ	
Decizia nr. 86 din 26 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	10-12	7.1/IX/2009. — Hotărâre privind modificarea Ghidului de achiziții pentru proiectele finanțate de Fondul Român de Dezvoltare Socială în cadrul Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 3/VIII/2007	15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		1/XI/2009. — Hotărâre privind modificarea Manualului de operare pentru implementarea Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, finanțat de către Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Guvernul României, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 2/II/2007	15-16
Rapoarte de venituri și cheltuieli electorale privind alegerile parțiale pentru Camera Deputaților în Circumscripția			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.666**

din 15 decembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, excepție ridicată de Cornel-Dan Niculae în Dosarul nr. 2.293/284/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru lipsă de apărare. Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare. Deliberând, Curtea respinge cererea de amânare.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.293/284/2008, Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată.

Excepția a fost ridicată de Cornel-Dan Niculae într-un dosar având ca obiect modificarea unui titlu de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate care dispun că „stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere” nu pot fi valabile în cazul moștenitorilor sezinari, descendenți direcți, deoarece art. 46 din Constituție prevede că dreptul la moștenire este garantat, iar în conformitate cu art. 653 din Codul civil „descendenții și ascendenții au drept posesiunea succesiunii din momentul morții defunctului”, aceștia nefiind obligați să accepte expres moștenirea, fiind, deci, un beneficiu al legii, în virtutea căruia anumiți moștenitori au posesia de drept a bunurilor succesoraie chiar de la data deschiderii succesiunii, bucurându-se, astfel, de exercițiul drepturilor și acțiunilor aferente bunurilor succesoraie. De aceea, descendenții și ascendenții au posesia de drept a moștenirii din momentul deschiderii succesiunii, doar ceilalți moștenitori legali sau testamentari trebuind să ceară trimiterea în posesie (art. 653 alin. 2 din Codul civil). Sezinei i se recunoaște, astfel, caracterul

de ordine publică, în sensul că *de cujus* nici nu poate priva de sezină pe succesorii cărora legea le-o acordă și nici nu poate acorda sezină altor persoane decât cele prevăzute de lege.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar, republicată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „*Stabilirea dreptului de proprietate se face, la cerere, prin eliberarea unui titlu de proprietate în limita unei suprafețe minime de 0,5 ha pentru fiecare persoană îndreptățită, potrivit prezentei legi, și de maximum 10 ha de familie, în echivalent arabil.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 46, potrivit cărora dreptul la moștenire este garantat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, respingând excepția de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 155 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999, Curtea Constituțională a constatat că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale care garantează dreptul de moștenire, prin limitarea suprafețelor de teren care formează obiectul dreptului sau prin prevederea unor termene în care să fie formulate cererile, întrucât calitatea de moștenitor nu poate fi recunoscută decât ca urmare a aplicării legii și numai în limitele stabilite de aceasta. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile art. 8 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și prin Decizia nr. 127 din 23 octombrie 1996,

rămasă definitivă prin Decizia nr. 36 din 25 februarie 1997, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 11 martie 1997, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale. Cu acel prilej, referitor la invocarea art. 42 din Constituție privind garantarea dreptului la moștenire Curtea a reținut, în esență, că „dreptul la moștenire asupra terenurilor la care se referă art. 8 din lege nu are obiect până la reconstituirea, prin aplicarea legii, în persoana fostului titular, a dreptului de proprietate asupra terenurilor respective și care urmează a fi dobândite de succesorii acestuia”. Totodată, Curtea a reținut că „Legea nr. 18/1991, prin art. 8 și prin alte texte, nu numai că nu

este potrivnică dreptului de moștenire garantat de Constituție, ci, dimpotrivă, creează condițiile necesare pentru ca el să poată fi exercitat, prin aceea că restabilește pentru viitor dreptul de proprietate în patrimoniul succesoral ce urmează a fi dobândit de moștenitori, iar normele prin care legea face efectivă exercitarea dreptului de succesiune sunt, toate, în favoarea moștenitorilor”. Aceste considerente cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 8 din Legea nr. 18/1991 își mențin valabilitatea, întrucât, astfel cum s-a arătat, acest text a rămas în aceeași redactare și după republicarea Legii nr. 18/1991.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, excepție ridicată de Cornel-Dan Niculae în Dosarul nr. 2.293/284/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.667

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. a)—z), art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Cernat în Dosarul nr. 2.380/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă domnul Mihai Alexandru Ionescu, reprezentantul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.661D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, excepție ridicată de Iuliu Aurel Burbea Milesescu în Dosarul nr. 45.572/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată prezența autorului excepției prin reprezentantul ales, doamna avocat Aura Ivan-Dumitrescu, precum și a reprezentantului Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.662D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a)—z), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008,

excepție ridicată de Gheorghe Manea în Dosarul nr. 38.427/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Având în vedere obiectul similar al excepțiilor, președintele pune în discuția părților prezente și a reprezentantului Ministerului Public cererea de conexare a dosarelor nr. 5.661D/2009 și nr. 5.662 la Dosarul nr. 5.660D/2009, care este primul înregistrat. Atât reprezentanții părților prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu cererea de conexare.

Deliberând, Curtea decide conexarea dosarelor nr. 5.660D/2009, nr. 5.661D/2009 și nr. 5.662D/2009.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii prezenți ai excepției solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.380/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Cernat într-un dosar având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 45.572/3/2008, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Excepția a fost ridicată de Iuliu Aurel Burbea Milescu într-un dosar având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 4 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 38.427/3/2008, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a)—z), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Manea într-un dosar având ca obiect într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Gheorghe Cernat susține, în esență, că prin textele de lege criticate se încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil, deoarece persoanele vizate de această lege, aprioric, nu sunt considerate egale în șanse în fața justiției și se instituie o discriminare și o falsă clasificare pe criterii profesionale, absolut aberante, neconforme cu Declarația Universală a Drepturilor Omului. O întreagă categorie socială cu drepturi și libertăți urmează a fi pusă în afara legii și a respectului concetățenilor pe simplul fapt că profesia avută în trecut și pe care a servit-o până la pensionare o transformă „într-un paria, într-un marginalizat

pus la stâlpul infamiei, un rebut al societății...”, adică se tinde a se demonstra prin acțiuni în justiție, prin darea unui verdict de apartenență la o structură militară și în slujba serviciilor de informații, de culpabilizare pentru activitatea și munca depusă sub jurământ militar și sub ordin militar. Nu se face o distincție între personalul militar numit prin ordin ierarhic și cetățenii persoane fizice care benevol sau din interese diverse sau din patriotism și spirit civic aveau printr-un angajament scris la munca de informații, devenind agenți informatori, colaboratori ai organelor ordinii.

Autorul Iuliu Aurel Burbea Milescu susține că textele criticate încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât prin definiția dată noțiunii de colaborator al Securității se instituie o nouă răspundere pentru fapte și activități realizate de persoana verificată, la un moment anterior instituirii acestui tip de răspundere. Cu privire la raporturile juridice „petrecute în trecut” și ale căror efecte au fost definitiv tranșate, consideră autorul că legea nouă retroactivează și devine incidentă asupra unor chestiuni care în acest moment sunt arhivate și pentru care a fost împlinit termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere a acestor persoane. În acest fel se creează premisele condamnării unui comportament impus de sistemul totalitar comunist și considerat la acel moment pe deplin legal. Textele criticate încalcă și dispozițiile art. 20 din Constituție, pentru că nesocotesc dispozițiile art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care se referă la faptul că nu trebuie să existe o pedeapsă fără a fi prevăzută de lege și care vorbesc de previzibilitatea legilor. Or, prevederile art. 2 lit. b) nu sunt previzibile și lasă loc la interpretări în legătură cu ce se înțelege prin noțiunea de colaborator al Securității. Dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 53 din Constituție, pentru că dau posibilitatea ca, în urma calificării unei persoane ca și colaborator al Securității, drepturile și libertățile acesteia să fie îngădite, iar aceste îngădiri sunt în afara sferei limitative prevăzute de art. 53.

Autorul Gheorghe Manea consideră că critica de neconstituționalitate vizează în primul rând natura juridică a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității după aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, coroborat cu Hotărârea privind regulamentul de funcționare și organizare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, astfel încât atât noile atribuții ce îi revin, precum și procedurile urmate de acesta, cât și legea în ansamblul ei contravin Constituției României. Există o contradicție, pe de o parte, între textele de lege enumerate și prevederile Legii fundamentale și principiile de bază ale statului de drept, pe de altă parte.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de autorii excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2, art. 2 lit. b), art. 3 lit. a)—z), art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. a) și b) privind noțiunile de lucrător și colaborator al Securității, art. 3 lit. a)—z) privind dreptul de acces la informații de interes public în legătură cu anumite categorii de persoane, art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 referitoare la structurile abilitate din cadrul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității să efectueze acțiunile de verificare, atribuțiile Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, căile de atac împotriva adeverințelor eliberate în urma notelor de constatare și condițiile în care se poate exercita acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, și la anumite categorii de documente din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul

separației puterilor în stat, art. 15, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 31 alin. (1) privind dreptul la informație, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 116 alin. (1) privind structura administrației publice centrale de specialitate, art. 117 alin. (1) privind înființarea ministerelor și art. 126 privind instanțele judecătorești din Constituție, precum și dispozițiilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra aceluiași text, constatând că sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 2 lit. a) și b) și ale art. 7, art. 8 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009. În legătură cu dispozițiile art. 3 lit. a)—z), Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 919 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009. Cu privire la art. 11 din ordonanță, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009. Considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în privința dispozițiilor art. 24 și art. 35 din ordonanță.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor ordonanței în ansamblul său, constatând că sunt constituționale, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. a)—z), art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Cernat în Dosarul nr. 2.380/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Iuliu Aurel Burbea Milescu în Dosarul nr. 45.572/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Manea în Dosarul nr. 38.427/3/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.678

din 15 decembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3
din Codul de procedură civilă și ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000
privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Nicoleta Ecaterina Eucarie, Raluca Ana-Maria Crețeanu, Cristina Maria Lupescu, Oana Luminița Dorde, Ștefania Stan, Marilena Minca, Isabella Carmen Dobrescu, Eleonora Centea și Victor Jitărășu Cornoiu în Dosarul nr. 21.020/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Se arată că alin. (3) al art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a fost abrogat prin Legea nr. 76/2009, iar în ceea ce privește art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, aspectele criticate vizează modificarea acestui text de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 21.020/3/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.**

Excepția a fost ridicată de Nicoleta Ecaterina Eucarie, Raluca Ana-Maria Crețeanu, Cristina Maria Lupescu, Oana Luminița Dorde, Ștefania Stan, Marilena Minca, Isabella Carmen Dobrescu, Eleonora Centea și Victor Jitărășu Cornoiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 din Constituție, deoarece exclud dreptul salariaților bugetari de a sesiza Consiliul Național de Combatere a Discriminării cu privire la discriminările produse în dauna lor prin măsuri legislative privind salarizarea personalului din sistemul bugetar.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția referitoare la prevederile art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 este întemeiată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că cele două texte de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007.

În opinia autorilor excepției, aceste texte de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) — Statul român și ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Curtea observă că aceste prevederi au fost abrogate prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 76/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 8 aprilie 2009 [alin. (3) al art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a fost introdus prin art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției].

Față de cele precizate, Curtea constată că, în cauză, sunt aplicabile prevederile art. 29 alin. (1) coroborate cu cele ale alin. (6) al aceluiași articol din Legea nr. 47/1992, excepția urmând să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

II. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra*

hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.” Curtea reține că, în realitate, autorii excepției solicită modificarea textului de lege criticat. Or, acceptarea unei asemenea critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare

a țării”, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Așadar, și excepția referitoare la aceste prevederi de lege urmează a fi respinsă, ca fiind inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Nicoleta Ecaterina Eucarie, Raluca Ana-Maria Crețeanu, Cristina Maria Lupescu, Oana Luminița Dorde, Ștefania Stan, Marilena Minca, Isabella Carmen Dobrescu, Eleonora Centea și Victor Jitărășu Cornoiu în Dosarul nr. 21.020/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.705

din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.219./3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 5.376D—5.414D/2009, nr. 5.432D/2009, nr. 5.452D—5.461D/2009, nr. 5.463D—5.471D/2009, nr. 5.476D—5.483D/2009, nr. 5.484D—5.487D/2009, nr. 5.597D/2009, nr. 5.603D/2009, nr. 5.613D/2009, nr. 5.621D/2009, nr. 5.707D—5.709D/2009, nr. 5.835D—5.844D/2009, nr. 5.988D—5.989D/2009, nr. 6.106D—6.109D/2009, nr. 6.117D—6.128D/2009, nr. 6.697D/2009, nr. 6.983D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 5.376D—5.414D/2009, nr. 5.432D/2009, nr. 5.452D—5.461D/2009, nr. 5.463D—5.471D/2009, nr. 5.476D—5.483D/2009, nr. 5.484D—5.487D/2009, nr. 5.597D/2009, nr. 5.603D/2009, nr. 5.613D/2009, nr. 5.621D/2009, nr. 5.707D—5.709D/2009, nr. 5.835D—5.844D/2009, nr. 5.988D—5.989D/2009, nr. 6.106D—6.109D/2009, nr. 6.117D—6.128D/2009, nr. 6.697D/2009, nr. 6.983D/2009 la Dosarul nr. 5.375D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5.376D—

5.414D/2009, nr. 5.432D/2009, nr. 5.452D—5.461D/2009, nr. 5.463D—5.471D/2009, nr. 5.476D—5.483D/2009, nr. 5.484D—5.487D/2009, nr. 5.597D/2009, nr. 5.603D/2009, nr. 5.613D/2009, nr. 5.621D/2009, nr. 5.707D—5.709D/2009, nr. 5.835D—5.844D/2009, nr. 5.988D—5.989D/2009, nr. 6.106D—6.109D/2009, nr. 6.117D—6.128D/2009, nr. 6.697D/2009, nr. 6.983D/2009 la Dosarul nr. 5.375D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8, 9, 10, 13, 22, 23, 24, 29 aprilie, 6, 11, 14, 18, 21, 28 mai, 1 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.219./3/2008, nr. 34.379./3/2007, nr. 42.937/3/2008, nr. 1.072/3/2009, nr. 43.864/3/2008, nr. 5.217./3/2008, nr. 41.315./3/2007, nr. 43.702/3/2007, nr. 36.560/3/2008, nr. 39.419./3/2007, nr. 28.294/3/2008, nr. 1.235/3/2009, nr. 28.268/3/2008, nr. 47.088./3/2007, nr. 47.093./3/2007, nr. 38.947/3/2008, nr. 11.062/3/2009, nr. 42.526/3/2008, nr. 43.385/3/2008, nr. 34.809/3/2008, nr. 35.888/3/2008, nr. 1.237/3/2009, nr. 48.634/3/2008, nr. 36.161/3/2008, nr. 37.676./3/2007, nr. 41.093/3/2008, nr. 33.448/3/2008, nr. 41.096/3/2008, nr. 41.099/3/2008, nr. 36.147/3/2008, nr. 41.226./3/2007, nr. 38.019./3/2007, nr. 33.848./3/2007, nr. 18.818/3/2008, nr. 15.917/3/2008, nr. 2.573/3/2008, nr. 39.048/3/2007, nr. 10.072./3/2008, nr. 28.130/3/2008, nr. 40.676./3/2007 și nr. 41.094/3/2008, Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 19 și 24 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 533/87/2009, nr. 1.912/87/2009, nr. 14/87/2009, nr. 511/87/2009, nr. 2.145/87/2009, nr. 542/87/2009, nr. 619/87/2009, nr. 556/87/2009, nr. 133/87/2009, nr. 562/87/2009, nr. 603/87/2009 și nr. 2.018/87/2009, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.782/114/2008, Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 8 și 29 mai, 3, 10, 17, 24 iunie 2009, pronunțată în dosarele nr. 1.095/99/2009, nr. 1.094/99/2009, nr. 328/99/2009, nr. 957/99/2009, nr. 10.065/99/2008, nr. 9.416/99/2008, nr. 1.093/99/2009, nr. 964/99/2009, nr. 1.770/99/2009, nr. 10.064/99/2008, nr. 962/99/2009, nr. 575/99/2009, nr. 1.025/99/2009, nr. 1.511/99/2009, nr. 330/99/2009, nr. 9.166/99/2008, nr. 9.167/99/2008, nr. 4.348/99/2008 și nr. 67/99/2009, Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74,

art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 11 și 15 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.316/104/2008, nr. 1.493/104/2009, nr. 607/90/2009 și nr. 1.462/104/2009 Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 14 aprilie, 5, 19, 26 mai, 9, 23, 25, 30 iunie, 2, 6 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.791/122/2008, nr. 3.893/87/2008, nr. 37.102/3/2007, nr. 47.225/3/2007, nr. 1.544/3/2008, nr. 28.600/3/2008, nr. 30.252/3/2007, nr. 40.619/3/2007, nr. 4.376/2/2009, nr. 19.374/3/2008, nr. 36.014/3/2008, nr. 40.612/3/2007, nr. 36.015/3/2008, nr. 14.932/3/2008, nr. 40.616/3/2007, nr. 30.700/3/2007, nr. 34.597/3/2007, nr. 34.593/3/2007, nr. 41.189/3/2007 și nr. 28.289/3/2008, Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 18 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.324/107/2008, nr. 4.990/107/2008, nr. 5.102/107/2008, nr. 5.018/107/2008, nr. 5.001/107/2008, nr. 6.026/107/2008, nr. 4.978/107/2008, nr. 6.293/107/2008, nr. 6.028/107/2008 și nr. 4.971/107/2008, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 2 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.505/85/2009, Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 19 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 341/115/2009, Curtea de Apel Timișoara — Secția pentru litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Referitor la prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă, se susține că textul lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor, ceea ce este de natură să aducă atingere dreptului la apărare al părților în proces.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și celelalte instanțe și-au exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;*

— Art. 287 din Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 288 din Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”;

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.”;*

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.*”;

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 5.219./3/2008, nr. 34.379./3/2007, nr. 42.937/3/2008, nr. 1.072/3/2009, nr. 43.864/3/2008, nr. 5.217./3/2008, nr. 41.315./3/2007, nr. 43.702/3/2007, nr. 36.560/3/2008, nr. 39.419./3/2007, nr. 28.294/3/2008, nr. 1.235/3/2009, nr. 28.268/3/2008, nr. 47.088./3/2007, nr. 47.093./3/2007,

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) *În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.*”

(2) *Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;*

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „*Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânssele o strânsă legătură.*”

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2), art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înlăturarea justiției, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, respingând excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt constituționale, întrucât acestea sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

În ceea ce privește dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate, ele reglementând norme de procedură a căror interpretare și aplicare revin instanțelor de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

nr. 38.947/3/2008, nr. 11.062/3/2009, nr. 42.526/3/2008, nr. 43.385/3/2008, nr. 34.809/3/2008, nr. 35.888/3/2008, nr. 1.237/3/2009, nr. 48.634/3/2008, nr. 36.161/3/2008, nr. 37.676/3/2007, nr. 41.093/3/2008, nr. 33.448/3/2008, nr. 41.096/3/2008, nr. 41.099/3/2008, nr. 36.147/3/2008, nr. 41.226/3/2007, nr. 38.019/3/2007, nr. 33.848/3/2007, nr. 18.818/3/2008, nr. 15.917/3/2008, nr. 2.573/3/2008, nr. 39.048/3/2007, nr. 10.072/3/2008, nr. 28.130/3/2008, nr. 40.676/3/2007 și nr. 41.094/3/2008 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 533/87/2009, nr. 1.912/87/2009, nr. 14/87/2009, nr. 511/87/2009, nr. 2.145/87/2009, nr. 542/87/2009, nr. 619/87/2009, nr. 556/87/2009, nr. 133/87/2009, nr. 562/87/2009, nr. 603/87/2009 și nr. 2.018/87/2009 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.782/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția civilă, în dosarele nr. 1.095/99/2009, nr. 1.094/99/2009, nr. 328/99/2009, nr. 957/99/2009, nr. 10.065/99/2008, nr. 9.416/99/2008, nr. 1.093/99/2009, nr. 964/99/2009, nr. 1.770/99/2009, nr. 10.064/99/2008, nr. 962/99/2009, nr. 575/99/2009, nr. 1.025/99/2009, nr. 1.511/99/2009, nr. 330/99/2009, nr. 9.166/99/2008, nr. 9.167/99/2008, nr. 4.348/99/2008 și nr. 67/99/2009 ale Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă, în dosarele nr. 5.316/104/2008, nr. 1.493/104/2009, nr. 607/90/2009 și nr. 1.462/104/2009 ale Tribunalului Olt — Secția civilă, în dosarele nr. 2.791/122/2008, nr. 3.893/87/2008, nr. 37.102/3/2007, nr. 47.225/3/2007, nr. 1.544/3/2008, nr. 28.600/3/2008, nr. 30.252/3/2007, nr. 40.619/3/2007, nr. 4.376/2/2009, nr. 19.374/3/2008, nr. 36.014/3/2008, nr. 40.612/3/2007, nr. 36.015/3/2008, nr. 14.932/3/2008, nr. 40.616/3/2007, nr. 30.700/3/2007, nr. 34.597/3/2007, nr. 34.593/3/2007, nr. 41.189/3/2007 și nr. 28.289/3/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 7.324/107/2008, nr. 4.990/107/2008, nr. 5.102/107/2008, nr. 5.018/107/2008, nr. 5.001/107/2008, nr. 6.026/107/2008, nr. 4.978/107/2008, nr. 6.293/107/2008, nr. 6.028/107/2008 și nr. 4.971/107/2008, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.505/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 341/115/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția pentru litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 26 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

nr. 7.301/30/2008, nr. 7.286/30/2008, nr. 7.144/30/2008,
 nr. 7.134/30/2008, nr. 7.280/30/2008, nr. 7.333/30/2008,
 nr. 7.325/30/2008, nr. 7.501/30/2008, nr. 7.349/30/2008,
 nr. 7.334/30/2008, nr. 61/30/2009, nr. 7.312/30/2008,
 nr. 7.320/30/2008, nr. 7.323/30/2008, nr. 7.313/30/2008,
 nr. 7.359/30/2008, nr. 7.330/30/2008, nr. 7.472/30/2008,
 nr. 7.494/30/2008, nr. 7.328/30/2008, nr. 7.314/30/2008,
 nr. 7.265/30/2008, nr. 7.255/30/2008, nr. 7.186/30/2008,
 nr. 7.272/30/2008, nr. 7.140/30/2008, nr. 7.470/30/2008,
 nr. 7.362/30/2008, nr. 7.420/30/2008, nr. 7.441/30/2008,
 nr. 7.468/30/2008, nr. 52/30/2009, nr. 1.742/30/2009,
 nr. 7.290/30/2008, nr. 7.295/30/2008, nr. 7.391/30/2008,
 nr. 7.846/30/2008, nr. 7.488/30/2008, nr. 7.471/30/2008,
 nr. 7.485/30/2008, nr. 7.500/30/2008, nr. 7.484/30/2008,
 nr. 7.483/30/2008, nr. 7.418/30/2008, nr. 9.926/30/2008,
 nr. 7.311/30/2008, nr. 7.310/30/2008, nr. 8.828/30/2008,
 nr. 7.164/30/2008, nr. 2.192/30/2009, nr. 7.287/30/2008,
 nr. 7.307/30/2008, nr. 7.293/30/2008, nr. 7.189/30/2008,
 nr. 6.985/30/2008 și nr. 7.277/30/2008 ale Tribunalului Timiș —
 Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.711D/2009, nr. 6.814D/2009, nr. 6.815D/2009, nr. 6.889D/2009, nr. 6.976D/2009 —

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București în dosarele nr. 8.361/30/2008, nr. 50/115/2009, nr. 269/30/2009 și nr. 4.220/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 7.237/30/2008, nr. 7.258/30/2008, nr. 7.236/30/2008, nr. 7.166/30/2008, nr. 7.309/30/2008, nr. 7.248/30/2008, nr. 7.493/30/2008, nr. 7.489/30/2008, nr. 7.497/30/2008, nr. 7.495/30/2008, nr. 7.336/30/2008, nr. 7.264/30/2008, nr. 7.273/30/2008, nr. 7.209/30/2008, nr. 7.185/30/2008, nr. 7.275/30/2008, nr. 7.398/30/2008, nr. 7.410/30/2008, nr. 7.401/30/2008, nr. 7.321/30/2008, nr. 7.350/30/2008, nr. 6.983/30/2008,

nr. 6.981D/2009, nr. 7.003D/2009—nr. 7.050D/2009 și nr. 7.130D/2009 — nr. 7.153D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 6.814D/2009, nr. 6.815D/2009, nr. 6.889D/2009, nr. 6.976D/2009 — nr. 6.981D/2009, nr. 7.003D/2009 — nr. 7.050D/2009 și nr. 7.130D/2009 — nr. 7.153D/2009 la Dosarul nr. 6.711D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 mai 2009 și 2 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 8.361/30/2008 și nr. 4.220/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, deciziile nr. 1.161 și nr. 1.167 din 16 iulie 2009 pronunțate în dosarele nr. 50/115/2009 și nr. 269/30/2009 ale Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale și încheierile din 17 iunie 2009, 24 iunie 2009, 27 mai 2009 și 21 august, pronunțate în dosarele nr. 7.237/30/2008, nr. 7.258/30/2008, nr. 7.236/30/2008, nr. 7.166/30/2008, nr. 7.309/30/2008, nr. 7.248/30/2008, nr. 7.493/30/2008, nr. 7.489/30/2008, nr. 7.497/30/2008, nr. 7.495/30/2008, nr. 7.336/30/2008, nr. 7.264/30/2008, nr. 7.273/30/2008, nr. 7.209/30/2008, nr. 7.185/30/2008, nr. 7.275/30/2008, nr. 7.398/30/2008, nr. 7.410/30/2008, nr. 7.401/30/2008, nr. 7.321/30/2008, nr. 7.350/30/2008, nr. 6.983/30/2008, nr. 7.301/30/2008, nr. 7.286/30/2008, nr. 7.144/30/2008, nr. 7.134/30/2008, nr. 7.280/30/2008, nr. 7.333/30/2008, nr. 7.325/30/2008, nr. 7.501/30/2008, nr. 7.349/30/2008, nr. 7.334/30/2008, nr. 61/30/2009, nr. 7.312/30/2008, nr. 7.320/30/2008, nr. 7.323/30/2008, nr. 7.313/30/2008, nr. 7.359/30/2008, nr. 7.330/30/2008, nr. 7.472/30/2008, nr. 7.494/30/2008, nr. 7.328/30/2008, nr. 7.314/30/2008, nr. 7.265/30/2008, nr. 7.255/30/2008, nr. 7.186/30/2008, nr. 7.272/30/2008, nr. 7.140/30/2008, nr. 7.470/30/2008, nr. 7.362/30/2008, nr. 7.420/30/2008, nr. 7.441/30/2008, nr. 7.468/30/2008, nr. 52/30/2009, nr. 1.742/30/2009, nr. 7.290/30/2008, nr. 7.295/30/2008, nr. 7.391/30/2008, nr. 7.846/30/2008, nr. 7.488/30/2008, nr. 7.471/30/2008, nr. 7.485/30/2008, nr. 7.500/30/2008, nr. 7.484/30/2008, nr. 7.483/30/2008, nr. 7.418/30/2008, nr. 9.926/30/2008, nr. 7.311/30/2008, nr. 7.310/30/2008, nr. 8.828/30/2008, nr. 7.164/30/2008, nr. 2.192/30/2009, nr. 7.287/30/2008, nr. 7.307/30/2008, nr. 7.293/30/2008, nr. 7.189/30/2008, nr. 6.985/30/2008 și nr. 7.277/30/2008 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Timiș — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București cu ocazia soluționării unor cauze civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul legal criticat contravine art. 1 alin. (4)

și (5) privind separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, a sindicatelor, patronatelor și protecției sociale și art. 79 alin. (1) privind rolul Consiliului Legislativ, deoarece prin formularea sa imprecisă poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, se face referire la normele procedurale aplicabile în anumite spețe, care au ca obiect conflicte de muncă, și se arată că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, se arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente duc la concluzia că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În plus față de acestea, autorul excepției consideră că, prin dispozițiile art. 62 și 63 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încalcării art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Timiș — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, neavând legătură cu soluționarea fondului și vizând aspecte legate de modul de aplicare și interpretare a legii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, care au următorul cuprins:

— Art. 298 alin. (2) ultima liniuță: „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...]*

— *orice alte dispoziții contrare.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele invocate de autor nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de competența instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

În acest sens, asupra unor critici identice s-a pronunțat Curtea Constituțională prin mai multe decizii. Spre exemplu, prin Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, Curtea a constatat că „întreaga motivare a acesteia se referă la modul de interpretare și aplicare în timp a două legi organice, și anume Codul muncii și Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. [...] Or, Curtea reține că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că *«Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege»*, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele

necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii. Decizia instanței de judecată poate fi atacată la instanța superioară, iar, în cazul în care practica judiciară vedește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), dă Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

Eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999 și cele ale Legii nr. 53/2003—Codul muncii nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări pentru a asigura ordinea juridică necesară.

Curtea Constituțională nu poate fi transformată în legiutor pozitiv, ci trebuie să-și limiteze rolul la cel de legiutor negativ, având doar competența de a lipsi de efecte juridice legile neconstituționale.

De asemenea, Curtea reține că atribuțiile sale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor ce țin de respectarea normelor de tehnică legislativă, atât timp cât aceste norme nu au relevanță în plan constituțional.”

Întrucât nu au survenit elemente noi, care să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, iar excepția de neconstituționalitate ridicată va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București în dosarele nr. 8.361/30/2008, nr. 50/115/2009, nr. 269/30/2009, nr. 4.220/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 7.237/30/2008, nr. 7.258/30/2008, nr. 7.236/30/2008, nr. 7.166/30/2008, nr. 7.309/30/2008, nr. 7.248/30/2008, nr. 7.493/30/2008, nr. 7.489/30/2008, nr. 7.497/30/2008, nr. 7.495/30/2008, nr. 7.336/30/2008, nr. 7.264/30/2008, nr. 7.273/30/2008, nr. 7.209/30/2008, nr. 7.185/30/2008, nr. 7.275/30/2008, nr. 7.398/30/2008, nr. 7.410/30/2008, nr. 7.401/30/2008, nr. 7.321/30/2008, nr. 7.350/30/2008, nr. 6.983/30/2008, nr. 7.301/30/2008, nr. 7.286/30/2008, nr. 7.144/30/2008, nr. 7.134/30/2008, nr. 7.280/30/2008, nr. 7.333/30/2008, nr. 7.325/30/2008, nr. 7.501/30/2008, nr. 7.349/30/2008, nr. 7.334/30/2008, nr. 61/30/2009, nr. 7.312/30/2008, nr. 7.320/30/2008, nr. 7.323/30/2008, nr. 7.313/30/2008, nr. 7.359/30/2008, nr. 7.330/30/2008, nr. 7.472/30/2008, nr. 7.494/30/2008, nr. 7.328/30/2008, nr. 7.314/30/2008, nr. 7.265/30/2008, nr. 7.255/30/2008, nr. 7.186/30/2008, nr. 7.272/30/2008, nr. 7.140/30/2008, nr. 7.470/30/2008, nr. 7.362/30/2008, nr. 7.420/30/2008, nr. 7.441/30/2008, nr. 7.468/30/2008, nr. 52/30/2009, nr. 1.742/30/2009, nr. 7.290/30/2008, nr. 7.295/30/2008, nr. 7.391/30/2008, nr. 7.846/30/2008, nr. 7.488/30/2008, nr. 7.471/30/2008, nr. 7.485/30/2008, nr. 7.500/30/2008, nr. 7.484/30/2008, nr. 7.483/30/2008, nr. 7.418/30/2008, nr. 9.926/30/2008, nr. 7.311/30/2008, nr. 7.310/30/2008, nr. 8.828/30/2008, nr. 7.164/30/2008, nr. 2.192/30/2009, nr. 7.287/30/2008, nr. 7.307/30/2008, nr. 7.293/30/2008, nr. 7.189/30/2008, nr. 6.985/30/2008 și nr. 7.277/30/2008 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O A R T E

**de venituri și cheltuieli electorale privind alegerile parțiale pentru Camera Deputaților
în Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București din 17 ianuarie 2010,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale**

R A P O R T

**de venituri și cheltuieli al Partidului Democrat Liberal privind alegerile parțiale,
deputați, colegiul 1, sector 1**

Nume candidat: PRIGOANĂ HONORIUS ADRIAN

Date despre venituri		Suma (lei)
1.	Venituri	60.000
1.1.	Venituri din transferuri de la partid	10.000
1.1.1.	Venituri de la subvenția de la buget	—
1.1.2.	Venituri din cotizații	—
1.1.3.	Venituri din donații	—
1.1.4.	Alte venituri	—
1.2.	Venituri specifice campaniei	50.000
1.2.1.	Donații primite pentru campanie	50.000
1.2.2.	Subvenție prin lege specială	—
1.2.3.	Alte venituri	—
Date despre cheltuieli		Suma (lei)
2.	Cheltuieli	75.614,11
2.1.	Personal	—
2.2.	Chirie, întreținere, funcționare sedii	—
2.3.	Comunicații	—
2.4.	Protocol	—
2.5.	Transport	—
2.6.	Deplasări (în afara localității)	—
2.7.	Tipărituri și alte materiale promoționale	21.582,69
2.8.	Publicitate presă, radio, TV	—
2.9.	Publicitate stradală	40.163,38
2.10.	Servicii	13.004,70
2.11.	Sondaje, cercetare, consultanță	—
2.12.	Alte cheltuieli (numai detaliat pe fiecare cheltuială)	863,34
	Rezultat financiar al campaniei (1–2)	–15.614,11
3.	Cheltuieli angajate restante	22.301,83

R A P O R T

**de venituri și cheltuieli al Partidului Național Liberal privind alegerile parțiale,
deputați, colegiul 1, sector 1**

Nume candidat: STROE RADU

Date despre venituri		Suma (lei)
1.	Venituri	187.200,00
1.1.	Venituri din transferuri de la partid	27.200,00
1.1.1.	Venituri de la subvenția de la buget	—
1.1.2.	Venituri din cotizații	27.200,00
1.1.3.	Venituri din donații	—
1.1.4.	Alte venituri	—

Date despre venituri		Suma (lei)
1.2.	Venituri specifice campaniei	160.000,00
1.2.1.	Donații primite pentru campanie	160.000,00
1.2.2.	Subvenții prin lege specială	—
1.2.3.	Alte venituri	—
Date despre cheltuieli		Suma (lei)
2.	Cheltuieli	181.054,56
2.1.	Personal	—
2.2.	Chirie, întreținere, funcționare sedii	—
2.3.	Comunicații	—
2.4.	Protocol	—
2.5.	Transport	—
2.6.	Deplasări (în afara localității)	—
2.7.	Tipărituri și alte materiale promoționale	161.154,37
2.8.	Publicitate presă, radio, TV	—
2.9.	Publicitate stradală	19.900,19
2.10.	Servicii	—
2.11.	Sondaje, cercetare, consultanță	—
2.12.	Alte cheltuieli (numai detaliat pe fiecare cheltuială)	—
	Rezultat financiar al campaniei (1–2)	6.145,44
3.	Cheltuieli angajate restante	—

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale PLUS-ASIG-INVEST BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 9 februarie 2010 prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale PLUS-ASIG-INVEST BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială PLUS-ASIG-INVEST BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în satul Malu Mare, comuna Malu Mare, str. Caracal nr. 254, județul Dolj, nr. de ordine în registrul comerțului J 16/46/13.01.2010, cod unic de înregistrare 26393604/13.01.2010, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 18 februarie 2010.

Nr. 148.

ACTE ALE FONDULUI ROMÂN DE DEZVOLTARE SOCIALĂ

FONDUL ROMÂN DE DEZVOLTARE SOCIALĂ

HOTĂRÂRE

privind modificarea Ghidului de achiziții pentru proiectele finanțate de Fondul Român de Dezvoltare Socială în cadrul Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 3/VIII/2007

În temeiul art. 17 și 18 din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială hotărăște:

Art. I. — Ghidul de achiziții pentru proiectele finanțate de Fondul Român de Dezvoltare Socială în cadrul Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 3/VIII/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 29 noiembrie 2007, se modifică după cum urmează:

— **Subpunctul 4.4.2 va avea următorul cuprins:**

„4.4.2. Valoarea inițială a contractelor de furnizare bunuri, lucrări sau servicii, adjudecate în conformitate cu procedurile

p. Președintele Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială,

Mariana Nedelcu

București, 29 septembrie 2009.

Nr. 7.1/IX.

FRDS și cu ghidul de achiziții, poate fi suplimentată cu până la 50%, numai cu acordul prealabil al FRDS și cu considerarea Planului de achiziții aprobat, a resurselor financiare disponibile și cu respectarea condițiilor Acordului de grant și prevederilor Manualului de operare.”

Art. II. — Se împuternicește conducerea executivă a Fondului Român de Dezvoltare Socială în vederea publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

FONDUL ROMÂN DE DEZVOLTARE SOCIALĂ

HOTĂRÂRE

privind modificarea Manualului de operare pentru implementarea Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, finanțat de către Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Guvernul României, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 2/II/2007

În temeiul art. 9 alin. (1) și (2), al art. 17 și 18 din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

în baza prevederilor Legii nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006, cu completările ulterioare,

Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială hotărăște:

Art. I. — Manualul de operare pentru implementarea Programului de intervenții prioritare, componenta I a Proiectului de incluziune socială, finanțat de către Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Guvernul României, aprobat prin Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 2/II/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 și 575 bis din 22 august 2007, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 2.1.2 „Valoarea grantului” va avea următorul cuprins:

„Grantul maxim pentru care o comunitate poate solicita finanțare la depunerea unui proiect integrat este de 125.000 euro

(nu mai mult de 90.000 euro pentru componenta de mică infrastructură).”

2. Partea introductivă a punctului 2.1.3.1 va avea următorul cuprins:

„2.1.3.1. În cadrul componentei de mică infrastructură sunt eligibile pentru finanțare:”

3. La punctul 3.8.1, primul paragraf se numerează 3.8.1.1 și se denumește: „Instruire privind implementarea proiectelor”.

4. Punctul 3.8.2 se renumerează și devine 3.8.1.2.

5. Punctul 3.8.3 se renumerează și devine 3.8.2.

6. La punctul 6.1.2.2, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„6.1.2.2. Pentru programele de instruire destinate beneficiarilor și altor categorii de participanți (facilitatori, evaluatori, supervizori, instructori, autorități locale, contractori și

monitori locali, personal permanent al FRDS etc.) sunt eligibile următoarele cheltuieli:”.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială,
Iuliu Păcurariu

București, 17 decembrie 2009.
Nr. 1/XI.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

